У склянці стоїть обліпиха,
Ледь світить вода через край.
В кімнаті так лунко і тихо,
Хоч заново жить починай.

Та ні — що було, те минуло:
День чорний і день золотий.
Хіба що у серці кольнуло,
Бо висновок справді простий.